

żytku gospodarczemu. Wszelkie gwałtowne zmiany tego tona muszą stać się szkodliwym dla całego organizmu państwowego.

Z giełdy.

W tygodniu ubiegłym zaznaczyła się zwykła kursów walut obcych. Niewątpliwie nie jest tu bez wpływu dalszy, a nawet wzmożony druk marek papierowych, z drugiej strony jednak przyczynia się do tej zwykłej spekulacji, uprawiana na „czarnej giełdzie”. Daje się słyszeć, że owa „czarna giełda” znów sprzedaje obce waluty w bardzo znacznych ilościach i bynajmniej nie na cele gospodarcze, lecz wyłącznie spekulacyjne. Ścisły nadzór nad tą „giełdą” jest konieczny, i jedynie ciągłe represje mogą być szkodliwe machinacje chociażby w pewnym stopniu sparażować.

Wskutek nadmiernego zainteresowania się walutami, wciąż utrzymuje się słaby popyt na akcje, których kursy kształtują się zniżkowo. Również brak gotówki obrotowej zmusza licznych posiadaczy do ich spieniężenia.

Funkcjonariusze P. P. — Ks. kapel. Kuczyńskiemu.

Adres pamiątkowy współpracownictwa.

W tych dniach wręczony został Adres pamiątkowy b. kapelanowi Straży Obywatelskiej i M. M. m. stoł. Warszawy ks. Kuczyńskiemu od wdzięcznych współpracowników P. P. dla zadokumentowania cześć utrwalenia w pamięci tych ciężkich, a tak historycznych chwil tężenia ładu i poczucia prawa w odrodzonym do nowożytności życia społeczeństwie polskim. Treść Adresu brzmi:

Wielce Czcigodny Księżu Kapelanie!

Samorządnie stworzona, pierwsza organizacja bezpieczeństwa publicznego w stolicy Polskiej, Straż Obywatelska, znalazła w Tobie, Czcigodny Kapelanie, najlepszego poplecznika, więc też z chwilą skrzepnięcia tej organizacji w Milicję Miejską stanąłeś w jej szeregach.

Byłeś od początku nie tylko głosicielem podniosłych zasad, lecz najlepszym towarzyszem, niosącym słowa pociechy i wskazania, porywałeś swoim zapałem i wymową, a nakazom Twoich wymownych słów ulegały wszystkie uczciwe dusze. Nie ograniczyłeś się tylko formułą życia, lecz szukałeś wśród nas ludzi, będąc sam szczerym Człowiekiem.

Stałeś wśród nas przez czas istnienia Milicji Miejskiej, Policji Komunalnej i obecnie Policji państwowej, służąc wiernie niewzruszonym zasadom Życia. Niosłeś swój zapał i pracę bezinteresownie do czasu, póki organizacja Policji Państwowej nie uznała za nieodzowne utworzenie etatu dla Sługi Bożego. Dziś, gdy Twój Zastępca na stworzonej placówce przejmując Twoje dzieło, raczy przyjąć zapewnienie, że pamięć Twych czynów żyć będzie zawsze w sercach naszych, w ślady Twoje iść będzie wdzięczna miłość i uczucie czci gorących serc naszych.

NA PLACOWCE.

—(o)—

W sprawie dodatków za kierownictwo w Policji Państwowej.

Ogłoszone w roku ubiegłym ustawy o uposażeniu pracowników państwowych (Dziennik Ustaw № 65 z d. 31 lipca 1920 roku) obowiązują do dnia dzisiejszego, i w sposób zasadniczy ujmując możliwość zmian w wysokości wyposażenia, przez system „mnożnika” umożliwiają dostosowywanie wysokości poborów do wzrostu i spadku drożyzny.

Taka redakcja ustaw sprawiła, iż mimo ciągłej mutacji kosztów utrzymania uniknęło się tworzenia nowych ustaw.

Ustawy, o których mowa, noszą wszystkie datę 13 lipca 1920 r. Jedną z nich dotyczy ogółu urzędników państwowych i niższych funkcjonariuszów, zaś siedem następnych reguluje uposażenie pewnych dyktasterji urzędniczych, a mianowicie: funkcjonariuszów kolei, policji, sędziów i prokuratorów, cztery zaś ustawy regulują uposażenie profesorów, nauczycieli, dyrektorów szkół i innych funkcjonariuszów M. W. i O. P.

„Ustawa o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych”, w artykule

11-tym głosi, że normy wszelkich poborów nie stałych i ubocznych, jak diety, dodatki za kierownictwo, dodatki funkcyjne, ryczałty rozjazdowe i t. p. określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1920 (Dziennik Ustaw № 97, poz. 638 z r. 1920) uregulowało sprawę dodatków reprezentacyjnych i za kierownictwo w ten sposób, że dla ministrów, podsekretarzy stanu, wojewodów i starostów ustalona została wysokość dodatków reprezentacyjnych. Inni urzędnicy, jeżeli nie pobierają dodatku reprezentacyjnego, mogą pobierać dodatek funkcyjny za kierownictwo w wysokości, oznaczonej w rozporządzeniu, stosownie do stopnia służbowego.

Jakie jednak stanowiska uważać należy za kierownicze — tego rozporządzenie nie określa, powierzając ułożenie spisu stanowisk kierowniczych Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przyznawać i wymierzać ma dodatek za kierownictwo właściwy Minister lub Szef Głównego Urzędu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Przyznana pierwotnie wysokość dodatku za kierownictwo (od 600 do 3000 mk. miesięcznie) okazała się niedostateczną i zbyt małą, aby stanowić mogła jakikolwiek ekwiwalent za pełnienie czynności kierowniczych, przywiązanych do danego stopnia służbowego. Z tego powodu Rada Ministrów, rozporządzeniem z d. 30 czerwca 1921 r. (Dziennik Ustaw № 62, poz. 385 z r. 1921) postanowiła, aby przez czas trwania wyjątkowych, wojny wywołanych warunków, zmieniała się wysokość dodatku reprezent. i za kierownictwo w takim stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik drożyzniany i klasy do mnożnika 150.

Tak się przedstawia w najogólniejszych zarysach, w ramach wydanych dotychczas ustaw i rozporządzeń, sprawa dodatków reprezentacyjnych i za kierownictwo.

Jest to jednak załatwianie sprawy polowiczne, niedostateczne, bo nie wyczerpujące wszystkich postanowień, zawartych w odnośnych rozporządzeniach, jakkolwiek rok już upłynął od chwili, kiedy odpowiednia ustawa przewidywała dodatki reprezentacyjne i za kierownictwo.

W stosunku do policji państwowej sprawa ta do dnia dzisiejszego uregulowana nie została.

Ustawa z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu wyższych i niższych funkcjonariuszów policji państwowej przewiduje, podobnie jak ustawa o uposażeniu urzędników, że normy dodatków za kierownictwo określi rozporządzenie Rady Ministrów.

I jakkolwiek odnośne rozporządzenia określiły wysokość tych dodatków, to jednakże spis stanowisk kierowniczych w policji, uprawniających do pobierania dodatku, dotychczas ogłoszony nie został — a tym samym nie została ostatecznie uregulowana sprawa poboru dodatków za kierownictwo.

Sprawa uregulowania poboru tego dodatku winna być załatwiona w tempie możliwie najszybszym. Od chwili wydania Ustawy dodatek ten przysługujący, upłynęło 16 długich miesięcy; zaległy więc i niewypłacone dodatki stanowiłyby sumę poważną, słusznie należąca i ustawowo zagwarantowana.

Funkcjonariusze policyjni, kierujący kadrami policyjnymi w dobie najcięższych zmagających z trudnościami organizacyjnymi, tem większymi, że uszczuplone redukcją kadry uginają się pod ciężarem zleconych im obowiązków, w zupełności na ten dodatek zasługują, a uregulowanie tej sprawy w najszybszym terminie załatwione być powinno.

KRONIKA.

—(o)—

Z TYGODNIA.

SPRAWY ZAGRANICZNE.

Na konferencji w Waszyngtonie przedstawiciel Francji Briand wygłosił wielką mowę, w której oświadczył, iż Francja, uczkolwilek szczerze pragnie pokoju, nie może jednak pozostać bezbronna wobec możliwości nowego ataku ze strony Niemców.

Prezydent ministrów Czechosłowacji Benes oświadczył w parlamencie, iż zawarty niedawno traktat polsko-czeski, ma ogromne znaczenie polityczne, wykazuje bowiem chęć i wolę obu państw działania w zupełnej zgodzie.

Rada ambasadorów postanowiła, że koszty utrzymania b. cesarza austriackiego, Karola, ponosić będą t. zw. państwa sukcesyjne, t. j. te państwa, które powstały na gruzach monarchji austro-węgierskiej.

Zatarg serbsko-albański został zażegnany, gdyż obie strony zgodziły się na decyzję Rady Ligi Narodów, w myśl której Jugosławja zdecydowała się wycofać swe wojska na wskazaną przez Radę Ambasadorów linię graniczną.

W Berlinie odbywały się manifestacje bezrobotnych, kierowane przez komunistów. Manifestacje połączone były z grabieniem i plądrowaniem sklepów.

Przy wyborach do parlamentu belgijskiego katolicyzy zyskali 81 mandatów, socjaliści 66, liberałi 34. Pozostałe drobne grupki wyszły z ostatnich wyborów bardzo osłabione.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

Rząd złożył w Sejmie projekt ustawy, skierowanej przeciwko komunistom. Projekt ten opracowany został na wzór podobnej ustawy, wydanej niedawno na Węgrzech.

Termin wyborów do Zgromadzenia Orzekającego w Wilnie wyznaczono na dzień 8 stycznia r. p.

Zebrań profesorów uniwersytetu i politechniki we Lwowie pod przewodnictwem Rektora Jana Kasprowicza uchwalilo jednogłośnie rezolucję protestującą przeciwko projektowi autonomji terytorjalnej Galicji Wschodniej. Podobną uchwałę powziął też lwowski związek dziennikarzy.

P. Witold Jodko-Narkiewicz mianowany został posłem polskim w Rydze.

Juljusz Falat, znakomity malarz, mianowany został dyrektorem departamentu w min. sztuki i kultury.

Ś. P. PROKURATOR POPOWSKI.

—(o)—

W ubiegłą niedzielę zmarł nagle ś. p. Stanisław Popowski, Prokurator Sądu Najwyższego. Z jego śmiercią traci sądownictwo nasze wybitnego prawnika, doskonałego mówcę i znającego w szerokich warstwach społeczeństwa obywatela. Po skończeniu Uniwersytetu Warszawskiego ś. p. Popowski wstąpił do advokatury, wśród której wyróżniał się dużym temperamentem i zdolnościami, jako obrońca w sprawach kryminalnych i politycznych. Prócz pracy zawodowej, ś. p. Popowski znany był też jako publicysta, który swemi pracami zasilał w swoim czasie Gazetę Polską, oraz inne pisma; szczególnie prawni poświęcone prace, zmarły publikował w Gazecie Sądowej. Lecz największe zasługi położył ś. p. Popowski w okresie wojny światowej w tym dziejowym momencie, kiedy rosnące opuszczali Warszawę, ustępując pod naciskiem Niemców. Organizację Straży Obywatelskiej, która zapewniła stolicy naszej w tych krytycznych czasach ład i bezpieczeństwo, ujął w swe mocna ręce ś. p. Popowski i przez czas dłuższy piastował urząd Komendanta m. Warszawy jako Naczelnik Straży Obywatelskiej. Z podziwem wszyscy spoglądali na działalność zmarłego, na pełne poświęcenie się dla dobra ogółu, który przez powołanie do życia Straży Obywatelskiej i umiejętne jej zorganizowanie zagwarantował obywatelom bezpieczeństwo osobiste i obronę przed wszelkiego rodzaju pogwałceniem prawa. Warszawa, która przeżyła te okropne dni niepokoju i zmian okupantów — nie zapomni nigdy zasług, jakie dla niej ś. p. Popowski położył. Zmarły brał też czynny udział w organizacji stowarzyszeń sportowych, zwłaszcza Sokoła, w którym wybitne zajmował stanowisko. Po zwinięciu Straży Obywatelskiej, ś. p. Popowski poświęcił się zawodowi advokackiemu. W niedługim czasie powołany został na stanowisko Prokuratora Sądu Najwyższego, na którym pozostał do ostatniej chwili. W sile wieku nieubiegana śmierć przecięła pasmo życia tego gorącego patrioty i dzielnego obywatela kraju. Cześć Jego pamięci.

J. S.

№ 1718.

Dnia 24 listopada 1921 r.

Rozkaz Dzienny

Komendanta Policji Państwowej

na okrąg m. st. Warszawy.

W dniu 25 b. m. o godz. 2 po południu, z kościoła Świętego Krzyża, odbędzie się pogrzeb ś. p. STANISŁAWA POPOWSKIEGO,

Prokuratora Sądu Najwyższego.

Ś. p. Stanisław Popowski był inicjatorem, organizatorem i Komendantem pierwszej Straży Obywatelskiej m. st. Warszawy. powstałej po wypędzeniu najeźdźców rosyjskich.